

రవీంద్రుడి బహుముఖ ప్రజ్ఞా గురించి అందరికీ తెలిసే. కవి, నాటక
 కర్త, చిత్రకర్త, పత్రికా సంపాదకుడు, అనేక విధాల సాధి. పాఠ
 నికృతనకు రూపకల్పన చేసిన విద్వాంసే. ఆన గీతాంజలితో నాచెల పుర
 పాటరాన్ని సాధించిన అనేక ప్రతిభలు తెలిసినవే.
 కానీ ఆయనకే తెలుసుకుంటే చాలా ముఖ్యమైన
 వైద్య విధానాన్ని ప్రాప్తించాడని నానీ. ఆయన హోమోపాథి వైద్యం
 జల్లుల నామక వైద్యం సందర్భంగా ప్రముఖుల కృతాలు. డా.కె. అశోక
 బాబ్స్ ఆన
 MEDICAL
 పాఠ్యం వెల
 అలసాకాదు,
 హోమోపాథి
 మనకు ఈ
 డాక్టర్
 పతి విధానం
 దైనా కొత్త
 చేసిన వాడు
 PATHY) అం
 హోమోపాథి
 చూచునీ, చు
 మీద ప్రయో
 మార్జిన్ హో
 మరి కొంత మంది యూరొపియన్ వైద్యుల వాదనలు వైద్య విధానాన్ని ఈ
 దేశంలో విరివిగా వాడారు. సంపాదకత్వంలకన్నా ఇది ఆమోద గౌరవం లభి
 స్తాయి. దుష్ఫలతలు ఉడి. కృష్ణకుమారి కొనడంలా

ఆవరణం

RE AND HIS
 లాని మహాకొత్త
 త్రిపురంసావైద్యుడు
 కి. ఆయన
 ఉదాహరణలతో

మొదట అల్లా
 చెందక, మరే
 నికృత రూపకల్పన
 ER OF HOME
 కృష్ణకుమారి
 హోమోపాథి
 హోమోపాథి ఇతరుల
 వైద్యుడు జానీ
 పట్టాడు. ఆయన

Dr. K. Ashok Babu

దేశంలో విరివిగా వాడారు. సంపాదకత్వంలకన్నా ఇది ఆమోద గౌరవం లభి
 స్తాయి. దుష్ఫలతలు ఉడి. కృష్ణకుమారి కొనడంలా

AAWARANAM

Essays by Prominent Poets & Writers

హరి ఆదిశేషువు
మధురాంతకం రాజారాం
మిరియాల రామకృష్ణ
భక్తవత్సల రావు

శశాంక
ఎస్.వి. రామారావు
కె. శ్రీదేవి
గబ్బిట దుర్గాప్రసాద్

ఆవంత్తు సోమసుందర్
తంగిరాల సుబ్బారావు
రామమోహన రాయ్
విరియాల లక్ష్మీపతి
ముదిగొండ శివప్రసాద్

సుధామ
కాకర్లమూడి విజయ్
పాలంకి సత్యనారాయణ
అరుణ పప్పు
లలితానంద ప్రసాద్

దాశరథి రంగాచార్య
చందు సుబ్బారావు
ముక్తేవి భారతి
పోరంకి దక్షిణామూర్తి
విహారి
కె.పి. అశోక్ కుమార్

రాయదుర్గం విజయలక్ష్మి
కె.యస్.రమణ
ఎస్వీ
సోమశేషు
వారప్రసాద్
వాధూలస

అమ్మంగి వేణుగోపాల్
కొండ్రెడ్డి వెంకటేశ్వర రెడ్డి
సుమనశ్రీ
మానేపల్లి
వావిలాల సుబ్బారావు
గుమ్మా సాంబశివరావు
ఎ. పరమాత్మ

రాధేయ
బీరం సుందర రావు
తంగిరాల చక్రవర్తి
కె. సత్యప్రసాద్
రాజశుక
ఎస్. జగన్ రెడ్డి
కందాళై - చందన్ రావు

డా.సి. నారాయణరెడ్డి, గరికిపాటి నరసింహారావు, పురాణం శ్రీనివాసశాస్త్రి, శివారెడ్డి, పి.ఎస్. ఆర్. ఆంజనేయశాస్త్రి, ఎస్.ఎస్.రాజు, కౌశిక, సుప్రసన్న, బి.వి. ప్రసాద్, త్రివేణి, కొలకలూరి స్వరూపరాణి, మల్లంపల్లి ధూర్జటి, తాళ్లపల్లి మురళీధర గౌడు ఇంకా మరికొంత మంది ప్రముఖుల వ్యాసాలు.

డా॥ దేవరాజుమహారాజు సాహితీ స్వర్ణోత్సవ సంచిక

A publication of Jeevana prachuranalu

ISBN: 978-81-907406-8-5

LIMITED

t. 63, 66, 71

Sri R.R. Jagga Rao

Sri T. Padmanabhi

Sri P.K. Narasimha Murthy
Secretary (G&S)

cept Main

convenience

expenses upto

are Capital with

సాహిత్య విత్తులు

గచ్చిల దుర్గాప్రసాద్ సారికి,

మంచి వ్యాసం అందించినందుకు

పృథజ్ఞతలతో -

కె.ఎస్.మోక్షం

Aug, 2011.

వైజ్ఞానిక కథకుడు దేవరాజు మహారాజు

- గబ్బిట దుర్గాప్రసాద్, అధ్యక్షులు, సరసభారతి

సమకాలిక తెలుగు సాహిత్యరంగంలో డా॥ దేవరాజు మహారాజుగారిది విశిష్టమైన స్థానం. జువాలజీ ప్రొఫెసర్ అయివుండి, తెలుగు సాహిత్యంలోని అన్ని ప్రక్రియలపై సాధికార రచనలు చేసి సవ్యసాచిగా నిలిచారు. 'అభినవ కొ.కు' అన్నమాట అక్షర సత్యం. బహుముఖీనమైన ఆయన ప్రతిభకు, పూనికకు, నిర్వహణకు, నేర్పుకు జోహార్లు! కవిగా, అనువాదకుడిగా, పాప్యులర్ సైన్స్ రచయితగా ఆయనకు ఎంత ప్రాచుర్యం లభించినా, కథకుడిగా ఆయన కృషి మరువలేనిది. విద్యార్థి దశలోనే 'పాలు ఎర్రబడ్డాయ్' వంటి ప్రసిద్ధ కథను అందించారు. 1973 ఆంధ్రజ్యోతి వారపత్రిక పోటీలో బహుమతి సాధించినప్పుడు అందరూ ఆశ్చర్యంలోంచి తేరుకోక ముందే 'కదుపుకోత' (1977) సంపుటి అందించారు. తెలంగాణ ప్రజల భాషలో వెలువడిన తొలి కథల సంపుటిగా దానికి గుర్తింపు వచ్చింది. ఇక దేవరాజు మహారాజు కథలు (1993) ఆయన పరిణతికి, ప్రయోగాత్మకతకు అద్దం పట్టాయి.

'అంతరం' నుంచి 'సోదా' దాకా తొమ్మిది కథలు నవరత్నాలే. దేవరాజు మహారాజుగారు ఓ కెమెరా తీసుకుని, సమాజాన్ని చిత్రిస్తూ, మనల్ని తన వెంట తిప్పుతున్న అనుభూతి కలుగుతుంది. నిసర్గ రమణీయం అంటే ఇదేనేమో! అధో జగత్సహోదర జీవిత నగ్నదర్శనం. ఒక సత్యజిత్ రే, ఒక గౌతమ్ ఫోష్ కనిపిస్తారు ఆ కథల్లో. ఎంత నేటివిటీని ప్రాజెక్ట్ చేశారు? ఎన్ని పలుకుబడులు? ఎన్ని ఆత్మీయతా దర్శనాలు? ఎంత వాస్తవ చిత్రణ? రచయితకు అనుభవమైనా ఉండాలి. అంతశ్చక్షువైనా

ఉందాలి. ఎక్కడా అనవసరమైన సంభాషణ లేదు. అతి లేదు. అత్యుక్తిలేదు. వాక్యాలు కరదీపికలుగా ఉన్నాయి.

‘చదువుకన్నా బతుకు నేర్చే చదువు గొప్పది’

‘వృద్ధాప్యం నివారణ కాని జబ్బు’

‘చల్లని నీళ్లు చలి చురక లేస్తున్నాయి’

‘బయట చల్లదనం కడుపులో మంటలు’

‘మెరుపులో మెరుపయ్యాడు, వర్షంలో చినుకయ్యాడు’

ఎంత మమైక్య భావన? ‘ప్రజా నాయకులకు కవిత్వం రాయడం మహా చెడ్డ ఇష్టం’ - గొప్ప Satire! ఉబ్బు లింగాల ప్రహసనం చెబుతూ ‘భరత ఖండం బెలూన్‌లాగా సముద్రంలో తేలుతోంది’ అనడం వాస్తవం! ‘మీరే దేశానికి బరువైతే మీకేం బరువులా?’ ఎంత వ్యంగ్యం? ఎంత ఎకసెక్యూ? ఎంత చులకన భావం? ‘కన్నవాళ్ళకే బరువైన వాడివి నీకూడా బరువు కావల్సి వచ్చిందా?’ లాంటివి.

‘బాధ్యత లేని సమాజం కని పారేసిన పసిగుడ్డలా ఉంది... మల్లేళ్ శవం’ ఏం మాటలూ! ఏం భావాలూ! గుండె లోతుల్లోంచి చీల్చుకుని వచ్చాయని పిస్తుంది. కేవలం దేవరాజు మహారాజు లాంటి నిబద్ధతగల రచయితలు మాత్రమే ఇలాంటి వాక్యాలు రాయగలరు. ‘సోదా’ అనే కథ ప్రత్యేకమైంది. ఇది రావిశాస్త్రి కథల్ని మించి ఉందనిపిస్తుంది. “అధికారం, అవినీతి కురవబోతున్నట్లున్నాయి. అధికారం ఆజ్ఞలా ఉరుములు భయపెడుతున్నాయి” అన్న వాక్యాలు సందర్భశుద్ధికి తగినట్లుగా ఉన్నాయి. “తన ఉద్యోగం తనను అక్రమంగా సోదా చేసి, అంతరాత్మను దోపిడీ చేస్తున్నట్లుంది (పోలీస్ సబ్ ఇన్‌స్పెక్టర్) మధుధన్‌కు” - గొప్ప ముగింపు వాక్యం. ఇవన్నీ కథలు కావు, సామాన్యని వ్యధలు. వెధవాయిల జల్నాతనం. మూగవేదన. మౌన రోదన. గుండె గొంతుకలో కొట్లాడే బాధ. ఆర్చేవారు, తీర్చేవారు లేని అంతులేని కథలు. అనాథల భావాల పాటల పల్లవి.

సంపుటిలోని రెండో భాగంలో ఉన్న ఎనిమిది డాక్యుమెంటరీ కథలు నిశిత పరిశీలనకు చిహ్నాలు. ‘సమాజంలో బతుకులానే ఉంది బస్సు ప్రయాణం’ ‘పుస్తకాలంటే మానవ మస్తిష్కాలే’ ‘పుస్తకాలు మూసి ఉంటాయి. చరిత్ర తెరుచుకునే ఉంటుంది’ జీవిత సత్యాలే అన్నీ. జెండావందనంలో రచయిత కఠోర సత్యదర్శనం చేయించారు. దేహపు సర్వ దుర్వాసనల్ని ఒక్క సెంటు చుక్కతో దాచేసినట్లు, దేశపు దుస్థితినింతా

ఒక తెల్ల గుడ్డ ముక్కతో దాచేయగల మన్నట్లు కొందరు - తెల్ల మనుషులు, బతుకుతున్న పిర్మీవులు - కఠోర సత్యం! తెలుపు బట్టల్లో కాదు, మనసులో ఉండాలని హెచ్చరిక. దేశంలో స్వాతంత్ర్యంలా జెండా తలక్రిందులుగా ఉంది. నేటి సామాజిక స్థితికి జెండా పజీవ తార్కాణం. స్వాతంత్ర్యానికి సంతాపం తెలుపుతున్నట్లు తలలు వంచుకుని విలబడింది ప్రజ. తోరణాలు ఆకలితో మండిపోతున్న కోట్లాదిమంది జీర్ణాశయాలు వేలాడ దీసినట్లున్నాయ్ అనడం దేవరాజుకే చెల్లింది. ఆ వాక్యాలు ఆయన అంతరాత్మను, కోట్లాది దీనుల బాధనూ వ్యక్తీకరించాయి. ఎర్రకాగితాలు ఊగుతున్నాయి అనడంలో విప్లవ సూచన కనిపిస్తుంది. జాగ్రత్త సుమా అనే హెచ్చరిక గోచరిస్తుంది. పశువు మనిషికన్నా బలమైనదైనా... దాన్ని అదుపు చేయాల్సింది మనిషే - భేషయిన మాట! ప్రకృతిని సంరక్షించుకోవాలన్నది అందరి బాధ్యత కావాలన్నది కూడా రచయిత కొన్ని కథల్లో స్పష్టం చేశారు. ఈ ఎనిమిది డాక్యుమెంటరీ స్టోరీస్ అష్టదశ పద్యాలే ననిపిస్తాయి.

ఇక చివరి భాగంలో ఉన్న పదమూడు 'మనిషి కతలు' మహారాజుగారి వ్యంగ్య వైభవానికి పరాకాష్ఠ! మనిషి అనే వాడికి పేరు పెట్టకుండా, ఆ మనిషి నువ్వు, నేను... అందరం ఎవరైనా కావొచ్చునన్న భావం కలిగించారు. మనిషి లోని వివిధ పార్శ్వాలను, వివిధ చేష్టల్ని, వెకిలి వేషాల్ని మనిషి కతలో సరాదాగా ఆవిష్కరించారు. కథలన్నీ ఒకే వాక్యంతో ముగుస్తాయి.

“మనిషి జీవితంలో దేన్నో అన్వేషిస్తూ, దేనికోసమో బతుకుతూనే ఉన్నాడు” మకుటాయ మానమైన వాక్యం! గొప్ప వ్యంగ్యాన్ని, తాత్విక చింతనని కలబోసిన వాక్యం. ‘హేటస్పాఫ్ ప్రొఫెసర్ గారూ’ అనాలనిపిస్తుంది. ఎంత ప్రొఫీసియెన్సీ చూపారు ఈ కథల్లో. సభాకింకర, వాక్స్మలన ధురీణ, మందులాగ మంది అవసరం. తాగుదును, వాగుదును సమానార్థంలో గ్రహించాలన్న ఉవాచ. మనిషే సిలండరై గ్యాస్ వదలడం, జల్ జల్ ప్రక్రియ, హైకూ, డోకూ, వంటి కొత్త పదాలు, భావాలు అలవోకగా కదిలిపోతుంటాయి. తనదైన గొప్ప శైలిని రూపొందించుకున్న రచయిత డా॥ దేవరాజు మహారాజు, ఆయన ఎంతో నేర్పారు. బోధించారు. పరిశీలించారు. పరిశోధించారు. అన్నిటిని రంగరించి రచించారు. జాతికి అంకితం చేశారు. సైన్స్ నుండి సాహిత్యం దాకా వైవిధ్య భరితమైన కృషి చేస్తున్నవారు సమకాలిక సారస్వత రంగంలో మరొకరు లేరు. ఆయన స్థానం ఆయనదే!

సెప్టెంబర్ 2010